

F° nr.:

Uitgifte

Repertoriumnummer 21/	Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Griffienummer 21/	Referentie bestelling CD nummer RD nummer	Referentie bestelling CD nummer RD nummer
Rolnummer 18/5615/A	Rechtsmiddelen VERZET aangetekend op: AR-nr.: HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op: Rolnummer hof:	
Datum van uitspraak 18 februari 2019		

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie familie- en jeugdrechtbank

vonnis

Kamer AF1

Betekend bij exploit van Gdw.:
te
dd°
Uittreksel afgeleverd op

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Inzake:

B.H.,

advocaat, geboren te [België] op [00/00/0000] en wonende te [adres, België],
rijksregisternummer [...],

eisende partij,

- vertegenwoordigd ter zitting door meester , advocaat, kantoorhoudende te [adres]

TEGEN:

A.H.,

bediende, geboren te [België] op [00/00/0000] en wonende te [adres, België],
rijksregisternummer [...],

verwerende partij

- vertegenwoordigd ter zitting door meester , advocaat, kantoorhoudende te [adres]

* * * * *

1 Procedure

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van:

- de inleidende dagvaarding, betekend op 19 november 2018,
- de namens partijen neergelegde besluiten en stukken.

Ter zitting van 21 januari 2019 werden partijen gehoord.

De wet op het taalgebruik in gerechtszaken werd nageleefd.

2 Situering van het geschil - vordering

Bij notariële akte verleden voor notaris Chantal Lavis te Parijs op 28 december 2005 en 4 januari 2006 hebben B.H. en A.H. een appartement gekocht gelegen te Parijs (Frankrijk), derde arrondissement doodlopende straat [...] zonder nummer en de straat [...] nummer [...], kadastraal bekend onder nummer [...], plaatsnaam [...] met een oppervlakte van 3 aren en 21 centiareen.

Partijen hebben om deze aankoop te financieren een hypothecaire lening afgesloten en sloten op 20 februari 2006 een overeenkomst aangaande de onverdeeldheid.

Op 19 november 2018 is B.H. overgegaan tot dagvaarding van A.H..

In laatste besluiten vordert hij om verweerster te veroordelen om hem het bedrag van 25.486,45 euro te betalen meer de gerechtelijke interesten, berekend aan wettelijke rente, vanaf de datum van dagvaarding, 19 november 2018 tot op datum van volledige betaling.

Hij vraagt verder om te zeggen voor recht dat tussen partijen een vrijwillige onverdeeldheid tot stand gekomen is, waarop de toepassing van art. 815 BW niet kan gevorderd worden.

Hij vraagt om de tegenvordering af te wijzen als ongegrond van om verweerster te veroordelen tot de kosten.

A.H. zegt dat de rechtbank geen rechtsmacht heeft voor wat betreft de declaratoire vordering tot behoud van de onverdeeldheid en vraagt in ondergeschikte orde om alvorens recht te doen hierover een prejudiciële vraag te stellen aan het Europees Hof van Justitie.

Meer ondergeschikt stelt zij dat de rechtbank materieel onbevoegd zou zijn en dat de zaak dient verzonden te worden naar een gewone burgerlijke kamer.

Uiterst ondergeschikt vraagt zij om de vordering tot betaling van 25.486,00 euro gegrond te verklaren en om haar toe te laten het bedrag te betalen uiterlijk eind februari 2019 en om alle andere vorderingen als ongegrond af te wijzen en om eiser te veroordelen tot de kosten van het geding.

Zij stelt tevens een tegeneis in, waarbij zij vordert om te zeggen voor recht dat aan de onverdeeldheid tussen partijen met betrekking tot het onverdeelde onroerend goed op datum van het te vellen vonnis een einde is gekomen, zij vraagt om een Franse notaris aan te stellen belast met de verkoop van het onroerend goed en de verdeling van de opbrengst onder partijen, rekening houdend met de inkomsten en de gedane kosten en inbrengen van beide partijen en om een tweede Franse notaris aan te stellen om de onwillige partij te vertegenwoordigen.

Zij vraagt tevens om eiser te veroordelen tot betaling van 5.000,00 euro wegens tergend en roekeloos geding.

Ter zitting van 21 januari 2019 geeft A.H. aan dat de rechtsmacht en de bevoegdheid van huidige rechtbank en kamer niet betwist worden voor wat betreft de vordering tot betaling van 25.486,00 euro, waarover geen enkele betwisting gevoerd wordt.

3. Wat de vordering tot betaling betreft

Aangezien er tussen partijen geen enkele betwisting bestaat over de rechtsmacht en de bevoegdheid van deze rechtbank voor wat betreft de vordering tot betaling van het bedrag van 25.486,00 euro en evenmin over de gegrondheid van deze vordering en aangezien deze vordering perfect splitsbaar is van de andere vorderingen wordt deze vordering ontvankelijk en gegrond verklaard.

A.H. wordt veroordeeld om dit bedrag meer gerechtelijke interesten vanaf datum van dagvaarding te betalen aan B.H. uiterlijk op 28 februari 2019.

4. Wat de overige vorderingen betreft

In tweede instantie stelt eisende partij een declaratoire vordering, waarbij hij vraagt van de rechtbank om te zeggen voor recht dat art. 815 BW niet van toepassing is op de onverdeeldheid die hij met zijn zus heeft op een appartement in Parijs, aangezien dit een vrijwillige onverdeeldheid is.

Verwerende partij stelt dat de rechtbank niet over rechtsmacht beschikt om deze vordering te beoordelen.

Verwerende partij verwijst naar art. 24 § 1 van de Verordening 1215/2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken dat bepaalt dat ongeacht de woonplaats van partijen voor zakelijke rechten op en huur en verhuur, pacht en verpachting van onroerende goederen bij uitsluiting de gerechten van de lidstaat waar het onroerend goed gelegen is bevoegd zijn.

Verwerende partij verwijst verder naar het arrest Komu van het Europees Hof van Justitie van 17 december 2015 dat stelde dat de rechter van de plaats waar het onroerend goed gelegen is, bevoegd zou zijn voor een vordering die een verzoek tot beëindiging van een onverdeeldheid van een onroerend goed.

Eisende partij stelt dat het arrest werd gevelde op basis van een vorige EEX-verordening en dat zijn vordering niet de beëindiging, maar net het behoud van de onverdeeldheid beoogd, zodat het arrest niet kan toegepast worden op huidige casus.

Wat betreft de toepassingen verordening stelt verwerende partij terecht dat onder art. 22 §1 van verordening 44/2001 exact hetzelfde bepaald werd als onder art. 24 §1 van verordening 1215/2012, zodat de rechtspraak alleszins haar relevantie behoudt.

Bovendien is een vordering tot behoud van een onverdeeldheid de keerzijde van de medaille van de vordering tot de beëindiging hiervan, zodat niet kan gesteld worden dat de vordering om te zeggen voor recht dat een onverdeeldheid behouden dient te worden, geen vordering aangaande een zakelijk recht in de zin van art. 24 §1 van Verordening 1215/2012 is.

Verwerende partij stelt dan ook terecht dat de Belgische rechtbanken niet over rechtsmacht beschikken om te oordelen over de vordering van eiser om de onverdeeldheid te behouden omdat het onroerend goed gelegen is in Frankrijk. De vordering is om deze reden onontvankelijk.

5. Vordering tot tergend en roekeloos geding

Aangezien eisende partij voor het eerste onderdeel van haar vordering in het gelijk gesteld wordt is er in geen geval reden om haar te veroordelen tot een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding.

6. De kosten

Aangezien beide partijen voor een verschillend onderdeel in het gelijk gesteld werden, worden de rechtsplegingsvergoedingen gecompenseerd en worden zij elk voor de helft veroordeeld tot de overige kosten.

7. Beslissing

De rechtbank stelt vast dat de wet op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd en doet uitspraak op tegenspraak waarbij alle verdere en strijdige middelen verworpen worden.

De vordering van eiser tot betaling wordt ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond verklaard.

A.H. wordt veroordeeld tot betaling aan B.H. uiterlijk op 28 februari 2019 van een bedrag van 25.486,45 euro te vermeerderen met gerechtelijke interesten aan wettelijke rentevoet vanaf datum van dagvaarding, zijnde 19 november 2018 tot de dag van volledige betaling.

De tegenvordering van A.H. tot veroordeling van B.H. tot een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding wordt afgewezen als ongegrond.

De overige vorderingen worden afgewezen als onontvankelijk bij gebrek aan rechtsmacht.

Partijen worden in gelijke mate veroordeeld tot de gerechtskosten en de rechtsplegingsvergoedingen worden gecompenseerd. De kosten worden in hoofde van eisende partij bepaald op 411,14 euro voor de dagvaarding en rolstelling.

Dit vonnis werd uitgesproken op achttien februari tweeduizend negentien in openbare zitting van de Kamer AF1, die samengesteld was uit:

, rechter,
, griffier.